

La polèmica aixecada per alguns sectors com a resposta a la negativa de la Universitat de Barcelona (UB) a acollir una conferència de Gotzone Mora, professora universitària i membre del col·lectiu ¡Basta ya!, amaga un risc: que la universitat –en general– es veja empesa a ser tan políticament correcta que la seua democràcia interna –en forma d'autonomia universitària– i la democràcia de tots –la que ha de garantir els drets fonamentals– se'n ressenten.

L'amenaça de la correcció política

Cal reconèixer, en primer lloc, que la Universitat de Barcelona va actuar de la millor manera possible, tenint en compte les característiques de l'acte, les plataformes que el convocaven i els antecedents en actes semblants. Les setmanes anteriors a la sol·licitud d'un espai de la UB per l'Asociación de Profesores para la Democracia, organitzadora de la xarrada de Gotzone Mora, hi havia hagut conflictes en dos actes diferents. Un, convocat per aquesta mateixa associació, va intentar ser boicotejat per estudiants independentistes. L'altre, convocat, entre d'altres, per la Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans (CEPC), es tractava d'una conferència del lehendakari, Juan José Ibarretxe, i el va intentar boicotejar gent vinculada a Profesores para la Democracia. No semblava oportú, doncs, acollir en la durada d'un mes una tercera convocatòria amb polèmica assegurada. D'aquesta manera, la Universitat de Barcelona va utilitzar l'excusa –cal dir que legítima– d'un defecte de forma en la sol·licitud de les instal·lacions per no haver de cedir-les. Sens dubte era previsible aquesta reacció de la UB, i precisament per això Profesores para la Democracia va demanar un espai. Aquesta associació i molts dels seus membres visqueren la seua època daurada quan Aleix Vidal-Quadras ocupava la presidència del PP català, però actualment qualsevol polèmica que els porte a primera plana els beneficia. També són conscients que hi ha tota una munió de mitjans disposats a llançar-se sobre la universitat o la institució que siga quan, pel mig, ni que siga passada, hi ha el conflicte basc.

Tot plegat pot o quedar en una anècdota o tenir una conseqüència negativa. Les universitats han de fer gala de l'autonomia universitària per provocar el debat. No serà mai negatiu que es discuteixca raonadament sobre la democràcia, la independència, el conflicte basc o l'ús de cèl·lules mare. Seria trist que les pressions d'unes poques associacions i molts mitjans tingueren com a conseqüència una autocensura de les universitats cap a una falsa correcció política. És això el que portaria una minva de la democràcia a les universitats i a la societat sencera.

El debat i la trobada són positius, però també ho són les crítiques, les manifestacions i les pancartes, sempre que siguen pacífiques. I la reacció dels universitaris –alumnes i professors– contra la guerra ho demostra clarament.

“El debat i la trobada són positius, però també ho són les crítiques, les manifestacions i les pancartes, sempre que siguen pacífiques. I la reacció dels universitaris –alumnes i professors– contra la guerra ho demostra clarament”

Coordinació: Àlex Millan.

Assessors editorials: Josep Enric Llebot, Juli Peretó, Jaume Sureda.

Col·laboradors: Gemma Aguilera, Cristina Junyent, Mar Massanell i Messalles, Mercè Rusinol.